

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 listopada 1989 r.

w sprawie częściowego zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego podatników zatrudniających pracowników w celu nauki zawodu lub prowadzących praktyczną naukę zawodu.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i z 1989 r. Nr 3, poz. 12) oraz art. 22 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, w tym również w formie spółki prawa cywilnego lub spółki jawnej, uprawnione na mocy odrębnych prze-

pisów do szkolenia uczniów i zatrudniające w ramach prowadzonej działalności pracowników w celu nauki zawodu, zwalnia się w części od podatku dochodowego lub zryczałtowanych podatków obrotowego i dochodowego przez obniżenie tych podatków o kwotę ustaloną w wysokości i na warunkach określonych w rozporządzeniu, zwaną dalej „ulgą”.

2. Ulga przysługuje, jeżeli szkolenie zostało zakończone pozytywnym wynikiem egzaminu.

Dziennik Ustaw Nr 64

— 978 —

Poz. 395

3. Ulga nie przysługuje za wyszkolenie pracownika będącego już wykwalifikowanym pracownikiem (czeladnikiem) w tym samym lub w innym zawodzie.

§ 2. 1. Wysokość ulgi za wyszkolenie jednego pracownika zależy od okresu szkolenia wynikającego z umowy o pracę.

2. Ulga z tytułu wyszkolenia jednego pracownika polega na obniżeniu podatków, o których mowa w § 1 ust. 1, należnych za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o przyznaniu ulgi, o kwotę odpowiadającą:

- 1) sześciokrotnemu najniższemu wynagrodzeniu miesięcznemu pracowników zatrudnionych w ujętych zakładach pracy, określonego na miesiąc, w którym zakończono szkolenie pozytywnym wynikiem egzaminu — przy okresie szkolenia do 24 miesięcy,
- 2) dziewięciokrotnemu miesięcznemu wynagrodzeniu, o którym mowa w pkt 1 — przy okresie szkolenia ponad 24 miesiące.

3. Kwoty ulg określone w ust. 2 podwyższa się o 20% podatnikom, którzy wyszkolili pracownika w zawodach: piekarz, introligator, monter instrumentów muzycznych, sztukator, witrażownik, mechanik ortopeda, obuwnik ortopeda, kowal oraz mechanik maszyn i urządzeń rolniczych.

4. Kwoty ulg określone w ust. 2 i 3 podwyższa się o 20% podatnikom, którzy prowadzą działalność gospodarczą w miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5000.

5. Kwoty ulg określone w ust. 2—4 podwyższa się o 20% podatnikom, którzy w ciągu roku podatkowego zakończyli szkolenie więcej niż jednego pracownika; podwyżka przysługuje z tytułu zakończenia szkolenia pozytywnym wynikiem egzaminu każdego następnego pracownika.

§ 3. 1. Ulga przysługuje, jeżeli zatrudnienie pracownika w celu nauki zawodu trwało przez cały okres szkolenia wynikający z umowy o pracę w celu nauki zawodu.

2. Jeżeli umowa o pracę w celu nauki zawodu została przedwcześnie rozwiązana z przyczyn niezależnych od podatnika, a pracownik został skierowany przez organ właściwy w sprawach podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników do dokończenia nauki zawodu u innego podatnika, to przysługującą z tytułu wyszkolenia ulgę dzieli się między obydwu podatników proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzonego przez nich szkolenia. Jeżeli jednak rozwiązanie umowy nastąpiło z winy szkolącego podatnika, ulga przysługuje w wysokości proporcjonalnej

do okresu szkolenia tylko temu podatnikowi, u którego pracownik ukończył naukę zawodu.

§ 4. 1. Podatnikom wymienionym w § 1, jeżeli na podstawie umowy zawartej ze szkołą prowadzą zajęcia praktyczne lub praktyki zawodowe uczniów zasadniczych szkół zawodowych, techników, liceów i policealnych szkół zawodowych dla niepracujących, zwane dalej „praktyczną nauką zawodu”, i z tego tytułu wypłacają uczniom ekwiwalent pieniężny, przysługuje ulga w wysokości 50% tego ekwiwalentu wypłaconego każdemu uczniowi.

2. Stawki ekwiwalentu pieniężnego za jedną godzinę praktycznej nauki zawodu oraz zasady i terminy ich wypłacania określają odrębne przepisy.

3. Ulga polega na obniżeniu podatków, o których mowa w § 1 ust. 1, za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o przyznaniu ulgi.

§ 5. Wniosek o przyznanie ulgi podatnik powinien złożyć do urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatków obrotowego i dochodowego w terminie jednego miesiąca od daty złożenia przez pracownika egzaminu kończącego naukę zawodu lub od daty zakończenia przez ucznia odbywania u podatnika praktycznej nauki zawodu. Do wniosku powinien być dołączony dokument stwierdzający datę złożenia przez pracownika egzaminu kończącego naukę zawodu wynikiem pozytywnym. W wypadkach, o których mowa w § 3 ust. 2, do wniosku powinno być również dołączone oświadczenie podatnika, stwierdzające przyczyny krótszego okresu szkolenia. Wniosek o ulgę, o której mowa w § 4, powinien zawierać następujące dane: datę zawarcia ze szkołą umowy o praktyczną naukę zawodu, imię i nazwisko ucznia, liczbę godzin praktycznej nauki zawodu w zakładzie podatnika, wysokość wypłaconego uczniowi ekwiwalentu oraz datę rozpoczęcia i zakończenia przez ucznia odbywania u podatnika praktycznej nauki zawodu.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 lutego 1982 r. w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników zatrudniających pracowników w celu nauki zawodu (Monitor Polski Nr 7, poz. 41, z 1984 r. Nr 1, poz. 6 oraz z 1985 r. Nr 11, poz. 91).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie również do spraw wszczętych przed tym dniem i nie zakończonych decyzją ostateczną.

Minister Finansów: w z. M. Dąbrowski